

Blaženi Álvaro del Portillo

Msgr. Álvaro del Portillo se je rodil v Madridu (Španija) 11. marca 1914 kot tretji izmed osmih otrok globoko verne krščanske družine. Bil je inženir gradbeništva ter doktor filozofije in kanonskega prava.

10. Jul. 2013

Leta 1935 se je vključil v Opus Dei, ki ga je ustanovil sv. Jožefmarija Escrivá 2. oktobra 1928. Poklicanost v Opus Dei je živel s polno zvestobo, preko posvečevanja poklicnega dela

in izpolnjevanja rednih dolžnosti ter je dosegel obširno apostolsko dejavnost med svojimi študijskimi tovariši in sodelavci.

Zelo hitro je postal najtrdnjša opora svetega Jožefmarija, kateremu je kot njegov najbližji sodelavec stal ob strani skoraj štirideset let.

25. junija 1944 je bil posvečen v duhovnika. Od tedaj se je popolnoma posvetil pastoralnemu delu, v služenju vernikom Opus Dei in vsem dušam.

Leta 1946 se je skupaj s sv. Jožefmarijem preselil v Rim. Njegovo neutrudno služenje Cerkvi se je kazalo tudi v prizadevnosti pri zadolžitvah, ki jih je prejel od svetega sedeža kot svetovalec večih dikasterijev rimske kurije, še posebej pri njegovi dejavni udeležbi na Drugem vatikanskem koncilu.

PRVI NASLEDNIK SVETEGA JOŽEFMARIJA

15. septembra 1975 je bil izvoljen za prvega naslednika svetega Jožefmarija. Ko je sveti oče Janez Pavel II. Opus Dei postavil za osebno prelaturu 28. novembra 1982, je bil imenovan za prelata Opus Dei, 6. januarja 1991 pa mu je podelil škofovsko posvečenje.

Vse vodstveno delo božjega služabnika je bilo zaznamovano z zvestobo ustanovitelju in njegovemu sporočilu, s pomočjo neutrudnega pastoralnega dela z namenom širjenja apostolata prelature v službi Cerkve.

Njegova predanost izpolnjevanju prejetega poslanstva je, sledeč nauku svetega Jožefmarija, izvirala v globokem dojemanju božjega otroštva, ki je sad delovanja Svetega Duha, zaradi česar je iskal poistovetenje s Kristusom v zaupni

vdanosti božji volji, ki je nenehno črpala snov iz molitve, evharistije in čuteče pobožnosti do Device Marije.

Njegova ljubezen do Cerkve je bila vidna v njegovi globoki zedinjenosti s papežem in škofi. Ljubezen do vseh ljudi, neutrudna skrb za svoje hčere in sinove v Opus Dei, ponižnost, razumnost, srčnost, veselje in preprostost, pozaba samega sebe ter goreče hrepenenje po pridobivanju duš za Kristusa, ki se odseva tudi v škofovskem geslu – regnare Christum volumus! –, skupaj z dobroto, vedrostjo ter dobro voljo, ki jo je izžareval, so poteze, ki sestavljajo podobo njegove duše.

V jutranjih urah 23. marca 1994, le nekaj ur po vrnitvi z romanja v Sveto deželo, kjer je z veliko pobožnostjo sledil Jezusovim stopinjam na zemlji, od Nazareta do božjega groba, je Gospod poklical k sebi tega dobrega in zvestega služabnika. Prejšnjega

dne zjutraj je daroval svojo poslednjo sveto mašo v dvorani zadnje večerje v Jeruzalemu.

Še istega dne, 23. marca, je sveti oče Janez Pavel II. prišel molit ob njegovem telesu, ki sedaj počiva v kripti prelatske cerkve Svete Marije Miru – viale Bruno Buozzi 75, Rim –, kjer ga neprestano spremljata molitev in ljubezen vernikov Opus Dei ter tisočih drugih ljudi.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/zivljenjepis-
alvaro-del-portillo/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/zivljenjepis-alvaro-del-portillo/) (6. Avg. 2025)